

Továrna klobouků
C. KRISE v Praze

Založeno 1830.

Sklady:

Na příkopě č. 10., v úvěrním ústavu
v Celetné ulici č. 30., v novém domě,

doporučuje **lodenové lehké klobouky** pro pány i dámy, **cestovné čapky**, novinky **měkkých plstěných klobouků** a **speciality** slamených klobouků pro pány a dámy.

== Cenníky zdarma a franko. ==

J. & O. Wondráček,
obchod s turistickými potřebami
v Praze

na Malém náměstí číslo 459-I.,

doporučuje

== své levné ==

turistické košile, vlněná lýtka (štuci), kamaše, pásy, klobouky, čepice, hole, torby, ruksaky, haleny, plaidy a podobné.

Humpolecké lodny

na obleky turistické a lovecké, jakož i jemné modní látky anglické a brněnské doporučuje v největším výběru a levných cenách při dobré jakosti obchodní dům

J. Novák,

Praha, Vodičkova ulice, jediné „u Štajgrů“,
Kolín, Rubešova ulice.

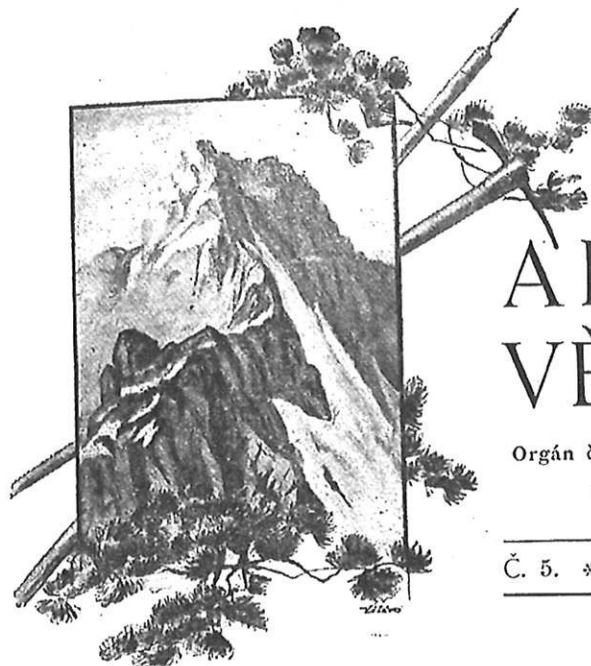
== Vzorok na požádání franko. ==

Petr Svoboda,

ryjec, ozdobník a emailleur v Praze, Bartolomějská ul. č. 309-I.

dodavatel klubu českých turistů a české ústřední jednoty velocipedistů v Praze, jakož i mnohých klubů v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Zhotovuje odznaky turistické, cyklistické a sokolské v emaili buď dle návrhů vlastních aneb jemu podaných, vkusně a v cenách nejlevnějších.

Tiskem J. Otty v Praze. — Nákladem českého odboru slov. alpského družstva.

**ALPSKÝ
VĚSTNÍK**

Orgán českého odboru slovinského
alpského družstva.

Č. 5. * ÚNOR. * R. II.

**Zpráva o činnosti českého odboru slovinského
alpského družstva za rok 1899.**

Vykonali jsme hlavní dílo, jež loňského roku bylo nám uloženo; postavili jsme českou horskou chatu na severním svahu Saviňských Alp. Nechlubíme se tím; ale konstatujeme, že splnili jsme usnesení loňské valné hromady, ač bylo možno počítati se stavbou později, než bylo zamýšleno, ačkoli neměli jsme dosti prostředků ku hrazení rozpočtené sumy, a ačkoli rozpočtená suma výdajů se zdvojnásobila. Výbor považoval za čestnou povinnost provésti usnesení valné schůze a proto zachoval se dle toho. Ovšem musíme nyní energicky hleděti k tomu, abychom mohli dostáti velkým závazkům, jež nám vzešly, závazkům, které nás tíží i pro nejbližší dobu.

Již v zimě konány byly pilné přípravy pro stavbu chýše. Jak už v minulé zprávě o činnosti, rovněž i v dalších zprávách „Alpského Věstníku“ a ve článku předsedy odboru prof. Dra. Chodounského, uveřejněném v prvním čísle tohoto ročníku našeho listu, bylo zevrubně podotčeno, získali jsme v ústředním výboru Slov. Plan. družstva, u pánů prof. Dra. J. Frischaufa, předsedy Saviňské podružnice Fr. Kocbeka, kr. zemského stav. rady A. Landy, zemského poslance a starosty v Jezeru Fr. Muriho, architekta profesora J. Podhajsského a inženýra Al. Štěpána takové vzácné podpory, že mohli jsme nejen začít se stavbou, ale že jsme také stavbu dokončili na začátku podzimu.

Seznali jsme dobře, jaká práce to je, stavěti horskou chatu ve značných rozměrech. Nechtějce opěťovati vše, co již členstvu našemu z „Alp. Věstníku“ o stavbě je známo, zmíníme se jen stručně o počátečních pracích, i jak pokračovala práce.

Jarní čas věnován byl přípravným pracím; doprava materiálu vyžadovala veliké námahy a mnoho času. Zatím robily se v Jezeru součástky chaty, jichž nebylo třeba při početí stavby (dvěře, okna, podlahy atd.). Sníh ležel dlouho okolo staveniště, tak že nebylo možno užítí brzo kamene na základy chaty a na vysokou podezdívku na straně východní. Zatím byly sbity dvě velké boudy pro ubytování dělnictva.

Vlastní stavba mohla ovšem začíti až na počátku leta, avšak ještě dlouho po tom byly dopravovány mohutné modřínové kmeny k chatě, prkna, latě, šindel, cihly a jiný potřebný materiál.

Stavba chaty byla prováděna značným počtem dělnictva a v druhé polovici srpna byla hlavní práce hotova; leč práce truhlářské a některé zednické prováděny byly až do počátku října.

Chata opatřena jest trojnásobným krytem, nejprve prkny a pak dvěma vrstvami šindele.

Teprve tehdy, když nebylo možno pracovati ve výšině, zastavil další provádění stavby obětavý starosta jezerský pan Fr. Muri, který po celou dobu se svědomitostí největší kontroloval výkazy práce a vedl veškeré účty.

Stavební práce zbylo pro budoucí léto málo; za to tím větší starost nastává s vnitřním zařízením chaty. V té příčině činí se pilné přípravy a máme mnoho děkovati za práce již vykonané panu architektu profesoru J. Podhajskému; avšak mnoho ještě zbývá a tu doufá výbor na znamenitou podporu a také iniciativu dámského komitétu, který začal činnost svou téhož večera, kdy konána byla valná schůze.

Česká chata bude najisto otevřena do leta; slavnostně otevřena bude bezpochyby v druhé polovici července; doufáme, že toho dne i později navštíví chatu v prvním roce trvání velký počet českých, slovinských a jiných hostů.

Bylo třeba, aby odbor postaral se o snadný přístup k chatě; proto již v červnu vystavěna byla široká, pohodlná cesta lesem po stránkách Skubera ke Stullerovu sedlu, odkud bude na jaře prodloužena až k chatě samé. Přejeme si, aby česká chata byla dostupna pro každého, kdo jen i nejlehčí tury může konati.

Od chaty zřídili jsme v letě minulém stezku ve skalních stěnách ku Mlynářskému sedlu (2324 m) mezi Grintovcem a Dlugim Grebenem a to směrem, který byl označen již v sedmdesátých letech profesorem Frischaufem. Stezka je strmá, jak na příkrém severním svahu Saviňských Alp jinak nemůže býti, ale je zabezpečena dobře lany; všechna těžší místa byla srovnána pomocí střešního prachu, a cesty té může se odvážiti každý jen poněkud v horách obeznalý turista, který nemá závratí. Stezka byla pojmenována cestou Frischaufovou.

Příští léta čeká odbor ovšem krušná práce, zříditi nové stezky od chýše na jednotlivé vrcholy a přechody; nejdůležitější z nich bude zřízení stezek k Saviňskému sedlu a od Mlynářského sedla na vrchol Grintovce, které zamýšlíme — ač třeba překonati velké překážky — upravit co možno pohodlně. Provedením stezky k Saviňskému sedlu dosáhneme spojení s překrásným údolím Logarským.

Na stavbu stezky od Okrešelské chaty skrze Turski Žleb na sedlo Rinky, kterou podnikla Saviňská podružnice za vedení universitního profesora p. Dra. J. Frischaufa, povolil odbor subvenci 200 zlatých. Velkolepá tato skalní stezka bude se v příštím jaře úplně hotová připojovati ke stezce Slov. Plan. družstva vedoucí na vrchol Skuty a Struci a dále na Mlynářské sedlo, kde zjednáno již odborem naším spojení k české chatě. Celá tato cesta ve středu západních Alp Saviňských jest bez odporu jedním z nejvelkolepějších podniků, které byly vůbec v tomto ohledu vykonány v Alpách za posledních let.

Počet členů činil koncem prosince 236 (21 zakládající a 215 skutečných). Porovnáme-li naši početní sílu s rokem 1898., shledáme, že přibýlo 5 členů zakládajících, 54 členové skuteční. Vzrůst tento je potěšitelný, avšak přáli bychom si, aby byl ještě značnější. Nehledíme-li ani k tomu, že alpská turistika se u nás rok co rok vzrná, že dále každý rok více rodin českých vybírá si letní pobyt v alpském horstvu, a že tedy vzrůstá počet nových návštěvníků Alp, z nichž jen část náleží k našemu odboru, postrádáme v seznamu členstva ještě mnoho známých jmen alpistů, kteří již po leta tráví své volné chvíle v horách. Zde může zdatně pomoci jen osobní úsilí, aby počet členů rostl ještě rychleji, a v této příčině prosíme přátele odboru, aby přičinili se — jak jen každému možno — o zvýšení počtu členstva našeho. Malou námahou, mnohdy jen upozorněním, dá se tu dočleniti mnoho.

Právě nyní vydáno bylo odborem turistické dílo Saviňské Alpy, které sepsal člen výboru p. zemský sekretář Leop. Mareš. Obšrnější zpráva o obsahu spisu uveřejněna je v lednovém čísle „Alpského Věstníku“, kde rovněž učiněna je zmínka o uznání, jehož dostalo se dílu od jednoho z nejpovolanějších znaleců slovanských Alp, profesora J. Frischaufa. Proto omezujeme se zde jen na to, konstatovati, že „Saviňské Alpy“ jsou nezbytnou knihou pro každého turistu, který vkročí v obvod působení našeho odboru, pro toho, kdo pobýti chce jen ve svěžím vzduchu alpském a kdo podniká jen lehké výlety a výstupy, i pro toho, kdo jest alpistou zkušeným a koná tury nejtěžší. Pro každého z turistů po obvodu našeho působení obsahuje spis daleko více, než jiné spisy německé, a je pro Saviňské Alpy bez odporu úplným, spolehlivým vůdcem, byv sepsán dle zkušenosti vlastní, jež svědomitě byla porovnána se zkušeností jiných a s nejnovější literaturou.

„Alpský Věstník“ zahájil v říjnu druhý ročník. Z dosavadních výsledků tohoto našeho časopiseckého podniku jsme se přesvědčili, že náš odbor nemůže postrádati orgánu, který by veřejnosti sděloval jeho konání, a poznali jsme, že nelze lepším způsobem pěstovati

myšlenku turistickou, i styk mezi správou odboru a členstvem. Hlavně ovšem sledujeme neunavnou, zdárnou, prospěšnou činnost a snahy Slovinského Planinského družstva i jednotlivých odborů, klubu českých turistů a jiných slovanských spolků turistických, o kterých uveřejňujeme časté zprávy; nepomijíme ovšem také činnosti německých alpských klubů, kterou rozvinují v naší slovanské oblasti; a upozorňujeme-li na tuto jejich činnost, činíme tak vždy s uznáním, jde-li klubům těm o povznesení turistiky v nádherných krajích slovanských Alp. Vyhýbáme se národnostním sporům, které bohudík jen ob čas do slovanských Alp zanášejí některé německé kluby svým konáním; není-li to — ostatně v řídkých případech — možno, potom ovšem povíme své mínění.

Pro různé překážky nebylo ještě možno vydati české alpské názvosloví; neboť hotový elaborát byl zaslán slovanským horským spolkům ku posouzení a doplnění.

Rozmluvy československé, o nichž zmínili jsme se ve výroční zprávě loňské, nebyly tohoto roku vydány proto, že vyšel na jaře podobný spisek Fr. Vymazala „Slovinsky snadno a rychle“; výbor nezapomíná však úkolu, který si vytkl v této příčině.

Byly-li společenské večery v dřívějším správním roce pro rozvoj odboru užitečnými, staly se loňského roku nutnou potřebou. V nich proudí život odboru; to sezná každý, kdo je navštíví. Zde sdělujeme sobě na vzajem vše, co je odboru ku prospěchu, zde bavíme se úspěšně přednáškami a koncertními zábavami, zde smlouváme se na jaře o cestách v letě, a na podzim i v zimě sdělujeme si na vzajem zkušenosti, hovoříme o výstupech v Alpách a vůbec snahách odboru. Nyní mnohdy čítáme o večerech návštěvníků přes sto, a každým večerem pozorujeme, jak vzrůstá zájem pro naše velkolepé slovanské Alpy.

Již v loňské zprávě konstatovali jsme tento živý zájem; dnes můžeme dobře říci, že počet českých návštěvníků Slovanských Alp v posledním letě rozmnožil se opět značně; jména členů našeho odboru nalezli jsme v mnohých končinách slovanské oblasti alpské. Nemáme dosud všech dat, avšak o dvou místech můžeme se zmíniti s radostí: v Bledu napočítali jsme r. 1899. na 60 Čechů, kteří většinou delší čas tam pobýli, a Jezero navštívilo v letě skoro 40 Čechů, z nichž byli téměř všichni členové našeho odboru. Jen některý pobyl zde dva, tři dny; většina zdržela se déle, čtrnáct dní, měsíc až i 6 týdnů; mnozí, kteří přibýli na kratší čas, zdrželi se tam několikrát déle, než původně zamýšleli. Veliká krása přírodní, již tak snadno nenalezneme, i roztomilost hospodářů v Kazinu svedla je k tomu. A nikdo z nich nelitoval toho; všichni bez výjimky byli nadšeni přírodními krásami, i plně spokojeni s pobytem u pana Muriho, jeho malý hotel za laciný peníz skýtá vskutku jen příjemnosti každému, kdo nemá přílišných nároků.

Proto bude jistě Jezero navštíveno letos ještě značnějším počtem Čechů. Není vůbec možno, aby toto skvostné místo alpské nebylo stále více a více vyhledáváno našimi krajany, když ti, kteří zkusili jednou pobyt v něm, mohou povědět jen příznivě o všem. Ve příčině ubytování

českých hostů budeme rádi prostředníky, obrátí-li se k nám v čas. — Podo-
týkáme též, že příštího leta zřídí pan Muri v potoku bassin ke koupání.

V letě navštívil Prahu člen ústředního výboru pan Jindřich Lindtner; v první polovici října pak vítali jsme zde člena ústředního výboru a náměstka předsedy pana Dra. Vlad. Foerstra, který navštívil na několik dní Prahu. Při těchto milých návštěvách promlouvali jsme společně důkladně o snahách a úkolech českého odboru a Slovinského planinského družstva.

Výbor konal v tomto správním roce 34 schůze. Kromě letních měsíců, kdy členové výboru dleli v alpských krajích, scházel se výbor pravidelně každý týden. Mimo schůze vyřízeno bylo mnoho nutných věcí odborových společnou úmluvou mezi týdnem.

Tohoto roku utrpěl odbor první bolestnou ztrátu. 16. února 1899. zemřel jeden z nejmladších, při tom nejhrolivějších členů, Ph. C. Ivan Kunšič. Je to první případ, že zemřel člen odboru; v Ivanu Kunšičovi odešel mladý muž vysoce nadaný v jaře žití, ba na prahu života v době, kdy výsledky práce jeho měly mu zajistiti nejen existenci, nýbrž také již čestné místo mezi mladými slovanskými vědeckými pracovníky; s Ivanem Kunšičem zmizel zjev sympatický, jenž jednal a mluvil přímo vždy jak myslil, který byl by v budoucnosti vykonal velké služby vzájemnosti československé. Všichni, kdož jsme znali Ivana Kunšiče, vzpomínáme naň jako na mladého muže poctivých, ušlechtilých snah, jako na ryzí povahu ve všem smýšlení a konání.

Jmenovali jsme již ve zprávě některé horlivé podporovatele odboru; zde ku konci zprávy vzdáváme jim ještě jednou upřímný dík.

Vřelý dík vzdáváme dále všem, kdo přispěli ku zdaru podniků našich; pokládáme za povinnost uvést zde jména těch, kdo hlavně svými přednáškami, spolupůsobením při koncertních programech a jiným způsobem platně podporovali odbor. Tak děkujeme co nejsrdčněji p. Bož. Kaanové z Albestu, sl. Anežce Falladové, sl. M. Houdkové, slečně H. Hylmarové, slečně A. Šourkové, slečně A. Veletovské; pánům: Jos. Germovi, JUDr. Lubomíru Jeřábkoví, profesoru St. Jipánkovi, profesoru Jindřichu Kaanovi z Albestu, A. Kapounovi, spisovateli a řediteli Josefu Kořenskému, J. Mackovi, skladateli J. Piskáčkovi, O. Rečinskému, profesoru J. Svobodovi, členu Národního divadla J. Victorinovi, prof. J. Zlábkovi, dále denním časopisím pražským, Umělecké Besedě, kroužku jihoslovanských akademiků „Šumadija“, příspěvatelům na chatu, dárčům výher do tomboly a všem horlivým členům, kteří podporují snahy našeho odboru při každé příležitosti.

Snažili jsme se, abychom podali úplný obraz činnosti výboru, nepouštějíc se do menších podrobností, a připomínáme, že v nitru jsme uspokojeni s tím, co podařilo se nám vykonati za poslední rok. Snahy našeho odboru, povznést turistiky ve slovanských Alpách, měly také význam pro bližší spojení Čechů a Slovenců na poli národním a hospodářském; začátek jest učiněn. Nechtě naše snahy budou přijaty u milého bratrského národa s toutéž srdečností, s jakou vítáme každou zvěst o jeho rozvoji.

Výbor českého odboru Slov. Plan. družstva.

Wildspitze a Weisskugel.

Cestovní vzpomínka Dra. Bedřicha Jahna.

Z některých cizích alpských časopisů vím, že bývá zvykem alpských turistů, kteří uveřejňují dojmy ze svých cest v různých memoirech, vzpomínkách a podobných, že nešetří při vypravování líčením různých velikých nebezpečí, jichž při výstupu na ten neb onen ledovec bylo jim zakusiti, a živými barvami popisují ony momenty, kdy s hrůzou hleděli smrti ve tvář. — Mým úmyslem není, bych při líčení cestovních svých vzpomínek chtěl nějak nadsazovati a líčením nebezpečí hráti si na alpského hrdinu. — Nevěřím vůbec v nějaké zvláštní nebezpečí, které by hrozilo při ledovcových expedicích, předpokládaje ovšem, že turista má dostatečnou tělesnou zdatnost, je náležitě alpsky vyzbrojen, obtížnější tury podniká s vůdcem a nevypravuje se na výstupy posud neznámé a neprovedené.

Tolik pokládal jsem za vhodné připomenouti, než vyličím své potulky po Tyrolských Oetzthalech.

Bylo k 1. hodině polední dne 3. srpna 1899., když sestoupil jsem Vindašským údolím se Štubajských ledovců do Söldenu v údolí Oetzu. — Byl krásný, jasný den. S veselou myslí zasedl jsem k občerstvení v restauraci „zum Alpenverein“, kde setkal jsem se s několika turisty mi známými již ze Štubajských Alp. Rozloučil jsem se se svými posavadním vůdcem a vypravil jsem se do Ventu, hlavní alpské stanice Oetzthalské.

Ubíraje se krásnou stezkou, nad Oetzskou Aachou založenou, uvažoval jsem, který výstup měl bych podniknouti; nejvíce se mi hodila Kreuzspitze a Similaun; rozhodnutí ponechal jsem však době pozdější po poradě s vůdcem.

Po hodině dospěl jsem Zwieselsteinu, úhledně to visky, a zamířil v údolí Ventské vpravo se táhnoucí. Další cesta do Ventu, téměř 4 hodiny trvající, vede po úbočí strmé stráně a skytá turistovi mnoho krásných pohledů. Na cestě setkal jsem se s dvěma vůdci, z nichž mladšího Františka Klotze jsem si engažoval pro své výstupy v Oetzských Alpách. Byl to muž velice milý a po cestě do Ventu příjemně mne bavil vypravováním různých příhod, — kterých za několikaleté své vůdcovské praxe zažil. Také mně rozmluvil můj plán v příčině Kreuzspitze a Similaunu, a vřele mi doporučil Wildspitze (3774 m) a Weisskugel (3746 m), dva nejvyšší vrcholy Oetzthalské, jichž krásy líčil mi barvami tak živými, že jsem projevil souhlas s jeho návrhy.

Na cestě k Ventu potkala nás zertovná příhoda. Na úzké stezce ubírali se proti nám dva mezci, obstarávající poštu z Ventu, různým nákladem obtíženi. Jakmile nás spatřili, neobyčejně se rozveselili a radost svou projevili v neobyčejné bujnosti, jejímž následkem bylo, že část nákladu sřítla se s jejich beder dolů do propasti; byli by patrně také i nás poslali za nákladem, kdybychom se jim nebyli moudře vyhnuli. — S kočím, který měl na mezky dohlížet, sešli jsme se asi 1/4 hodiny cesty později.

K 8. hodině večerní přibyli jsme do Ventu, kdež v hostinci Tappeinerově bylo již množství turistů se svými vůdci, tak že stěny průjezdu byly celé obloženy ledovými sekýrkami, t. řec. „eispickly“.

Po večeři — strávené příjemně na verandě před restaurací — záhy jsem ulehl, bych si náležitě odpočinul pro výstup na Wildspitze.

Asi o 1/23. hod. ranní za slabého svitu lucerny počali jsme vystupovati od Ventu k ledovci. Stezka vede po stráni, mezi lučinami, prorvanými tu a tam bystřinami. Velebné ticho, které se rozkládalo, bylo jen slabě rušeno hukotem potůčků.

Když jsme vyrazili, svítily na obloze hvězdy v plném počtu; záhy však počínaly jedna po druhé se ztráceti a obloha k východu se jasněji věstila brzký východ slunce. — Po hodinném stoupání rozptýlena byla tma. Shasli jsme lucernu a uložili ji v senné chatě, kde obyvatelé její ve spánku pohřženi hověli sobě. Po další hodině dostoupili jsme Vratislavské chaty (Breslauer Hütte), kde vše ještě pohřženo bylo ve spánek. Krátce se zde pozdrževše nastoupili jsme další cestu.

Překročivše nejprve několik kamenitých morén, vystoupili jsme na Mitterkarferner. — Stanul jsem opět na ledovci a pojal mě zvláštní onen pocit, který — myslím — každého, kdo jen trochu má smyslu pro krásy velkolepé alpské přírody, musí pojeti, když stane ve věčném sněhu. Velebné, ničím nerušené ticho, v širokou dál rozprostírající se bílá plocha sněhové pláně, na východě červánky věšticí východ slunce, rážově zlatí bílé hrany vrcholů, vše to působí tak mohutným dojmem na každého jen trochu vnímavého člověka, že zapomíná na všechny strasti vezdejšího života a v myslí své jen obdivuje se velkoleposti alpské přírody. — Napadli mne v tu chvíli oni lidé, kteří zavrhuji alpistiku, prohlášující jí za nesmysl. Jak bláhové a směšné je potírání alpské turistiky takovými cestovateli, kteří domnívajíce se, že znají svět, znají pouze ulice velkých měst a o krásách pravé horské přírody nemají ani ponětí.

Chůze po Mittelkarferneru byla velmi příjemná. Sníh byl dosti tuhý, tak že nohy se nezabořovaly, a nebyl příliš hladký, že by ujížděly. Teprve, když ledovec počíná stoupati k Mitterkarjochu, bylo nutno napnouti lano a místy tesati stupně. Poslední výstup ke skalnaté hraně je dosti příkrý, nicméně za příznivých poměrů sněhových nebyl obtížný.

Dostoupivše hrany Mitterkarjochu, uzřeli jsme rozsáhlé pláně Taschachferneru, na některých místech hlubokými trhlinami přervané.

Dle vyšlapaných stezek ve sněhu směrem k chatě Brunšvicke byla Wildspitze v posledních dnech hojně navštěvována; záhy také uzřeli jsme na sněhové planině několik turistů, ubírajících se od Brunšvicke chaty. Zahnuhli jsme nyní na Taschachferner, po němž jsme se brali k vrcholu. Ledovec stoupá v těchto místech již dosti ostře, tak že bylo nutno stále tesati stupně. Výstup v těchto místech stává se již poněkud námáhavějším, nikterak však nebezpečným. Teprve poslední část výstupu od jižního, nižšího vrcholu jest pro osoby trpící závratí nebezpečná. Jde se nyní po úzké a ostré hraně ledové, po jejíž obou stranách strmě se sklánějí ledovcové stěny v hluboké bílé propasti. Taktéž se často stává, že sněhové „vachty“ převisují, tak že beze zkušeného vůdce mohl by snadno turista vstoupiti na zmíněnou vachtu, která by se ulomila a s ním sřítla do propasti. Zastihli jsme však náhodou velmi dobré poměry sněhové a tak bez velkého namáhání šťastně jsme dostoupili vrcholu.

Krásný pohled v zasněžené pláně sněhové rozvíral se před námi: Celé pásmo Oetzthalské, k severu Alpy Štubajské s nejvyššími vrcholy Zuckerhüttlem a Sonklarspitzl, k jihovýchodu pak vystupovala skupina Ortleská.

(Dokončení.)

Logarské údolí.

Napsal Fr. Kocbek.

(Dokončení.)

R. 1896. koupila Saviňská podružnice 2 jitra pozemků, ve které je zahrnut ohraničený a pronajatý prostor celjské sekce a který sahá až na spodní díl cesty. Po uplynutí nájemní doby připadne turistický dům bez odškodnění majetku Plesnikovu. R. 1897. osnovalo se sdružení „Rinka“, jež koupilo ta 2 jitra pozemků a zamýšlí zde postaviti moderní hotel, vyhovující dnešním požadavkům alpistů i vyletníků.

Se stavbou bobužel nemohlo se do:ud počítí, jednak pro špatnou vozovou cestu ze Solčavy do Logarského údolí, jednak pro nedostatek peněz, jež se těžko sbírají obzvláště u Slovinců, obtížených různými národními daněmi, poněkud také trochu pro vlažnost a nepodnikavost bohatších osob a korporací. (Vydání rozpočteno jest na 25.000 zl., sebráno je teprve něco kolem 3.000 zl. Podily jsou po 10 zl. a 100 zl. Peníze se zasílají buď náčelníku „Rinky“ p. dru. Jurovi Hrašovci, advokátu v Celji, nebo pokladníku p. dru. Ivanu Dečkovi, advokátu a zemskému poslanci v Celji.) Dej Bůh, aby se všichni milovníci krásného Logarského údolí a Saviňských Alp obětavě účastnili velmi nutného podniku, který během let zajisté velice slušně zúročí vynaložený kapitál. Poloha hotelu bude z nejllepších. Za hotelem je les, v předu veliká louka; z budovy bude nejkrásnější pohled na Ojstricu, Planjavu a Branu. Se stavbou hotelu by se zajisté turistika tak povznesla, jak toho překrásné údolí již dávno zaslужuje. Kdyby bylo Logarské údolí v Tyrolsku neb ve Švýcařích, stály by zde již ohromné hotely a pískala by tu lokomotiva. U nás Slovinců se všechno velice pomalu rozvíjí, neboť máme nutnou práci na všech stranách.

Opustivše turistický dům, přijdeme brzy k poslednímu rolníku v tomto údolí, ke Plesniku, který má v podstřeší připravené 3 pokoje ku přenocování cizích. Jak jsem se již dříve zmínil, byl tento dům po dlouhý čas jediným útulkem turistů. Za Plesnikem počíná řídký les, který se celým údolím střídá se suchými pastvišti. Ve čtvrt hodině dospějeme po velikém trávníku k rozcestí. Nápis nám poví, že cesta na levo vede na Ojstrici přes Klemenšekovu planinu.*)

Jdeme-li dále na pravo, kráčíme po velikých kamenitých nánosech, promíchaných drobným pískem, dále řídkým lesem kolem pastýřské Logarovy chaty, překročíme malý kopeček a ve čtvrt hodině spatříme z dále zajímavý vodopád pod Rinkou. Zde se logarské údolí odchyluje od svého posavadního západního směru a tvoří divoce romantickou, velkolepou kotlinu, jež jest uzavřena Branou (2247 m), Turskou gorou (Kotla 2246 m), Štýrskou Rinkou (2276 m) a Mrzlou Gorou (2208 m). Sedíce na lavičce

*) Pohlédneme se údolím zpět k severu, kde je chrání hory před studenými větry. V pravo spatříme dlouhý hřeben zubaté Olševy (1930 m), na speciální mapě chybě Očeva, který se k západu snižuje a skoro v stále stejné výši táhne k výběžku Pavličevy stěny. Zde jest též Pastirkov vrh (1425 m), kudy je přechod z Logarského údolí do Zelezné Kaple. U paty údolí se zdvihají kolmé stěny Klemenšekova (1275 m) a Strelčeva peč (1336 m), nad kterými nás mile pozdravuje bílý kostelíček sv. Duha.

zahledíme se na krásný obraz. Právě na jih před námi zdvihá se z údolí zelený, buky porostlý vrch Ogradeč (1220 m), za kterým táhne se ostře rozeklaný strmý hřeben se třemi Pasjimi sedly (spodní, střední a horní) napříč ke Kamnickému sedlu. Na vrcholu spozorujeme divně utvořené skály, které se podobají kamennému mnichu.

Proti Planjavě stojí mnoho ostrých, špičatých skalisk, kteráž se jmenují „Device“. Uprostřed kotliny vzbuzuje mocný šum naši pozornost. To je vodopád pod Rinkou, kde padá voda přes mohutnou, kolmou, červenavou skálu v hlubinu jako bílá stuha.

Nad zmíněnou skalou jest terasa Okrešelj. Po její levé straně nás zajímá vrch Kopa, který zdaleka podobá se ohromnému kostelu s věží. Pod Turskou horou blýští se veliké bílé kamenité nánosy, s kterých vyhlédá špičatý, úzký sloup, podobný dolomitským věžím; to jest Kopicca.

Přestoupíme suché řečiště a jdeme zvolna vzhůru po trávnících a v bukových lesích. Mocný šum potoka nás upozorňuje, že zde voda mizí do země. Má-li vodopád málo vody, stane se to již blízko něho; je-li dosti vody, sahá bublající potok až k Logarjevě planině. Ještě asi 10 minut vody, sahá bublající potok až k Logarjevě planině. Ještě asi 10 minut máme příkré cesty a již stojíme před velkolepým vodopádem. Voda padá v krásné parabole, rozstříkuje se ve vodní prach, tak že celé ovzduší jest vlhké. U paty vodopádu v tisíciletích vytvořil se vápenitý sloup, 20 m vysoký, jež vodopád stále oblévá. Když slunce ozáří rozprašující se vodopád, uzzříš krásnou duhu. Jak pěkný jest pohled, když silný vítr pohrává si s ohromným vodním proudem, pohaněje jej hned na pravo a zase na levo.

Zde r 1897. Saviňská podružnice postavila otevřenou verandu, kde lze odpochinouti a užítí krásy vodopádu; při dešti jest veranda příjemným útlukem; je 4 m dlouhá a 2¹/₂ m široká. Aby bylo zjednáno pro ni místa, bylo třeba velikou část skály vystřílet. Poněvadž z jara táhnou vody laviny, rozebere se veranda každý podzim a z jara opět se postaví. Dřevěná střecha je silnými háky připevněna v kolmou skálu; sloupy ji podporující se odstraní, střecha pak v zimě visí kolmo na skále. Stůl, lavičky a sloupy se složí pod střechu. Takto jest veranda opatřena, že ji laviny nezničí.

Probírajíce se zdejší pamětní knihou, smáli jsme se některým výrazům německé nesnášlivosti. Takto kdosi rozumoval: „Tyto hory jsou německé a vždy zůstanou německými.“ Velice pochybujeme, že se tím upevnilo německé vlastnictví našich krásných hor. Někdo jiný pak dal německému srdci výraz svých citů ve zvolání: „Heil, Sieg und Rache!“ — „Mi vstajamo in vas je strah!“ (Aškerc.) (My vstáváme, a vy se bojíte!)

Od vodopádu vydáme se ještě na Okrešelj, kam vedou dvě cesty. Nejstarší stezka vede v pravo od verandy v dalekém zákrutu za hodinu k alpské chýši. Mnohem zajímavější a kratší (1¹/₂ hod.) je cesta na levé straně vodopádu, kterouž zřídila Saviňská podružnice r. 1894. Překročíce potok, přijdeme po málo strmých zákrutech brzy do hluboké prorvy (struhy) nad vodopádem. Po lávce přijdeme do žlebu, kdež stoupáme mezi veličnými kladami vzhůru za stálého hrčení vody. Tato cesta jest velmi romantická. Na levé straně uzzříme šest pramenů, kdež vyvívá voda z příkrého úbočí a teče po zeleném mechu do žlebu. Největší pramen je poněkud výše (1290 m) a voda jeho je velice studená (2° C.). Zde se nová cesta setkává se starou. Cesta zahne pak na levo, a ve čtvrt hodině jsme na skorem rovné půdě na Okrešelju. Nová, r. 1894. zvětšená alpská chata

vémto nánosu vystavěna jest i vesnice Noč pod Dobračem), po úpravě potoka nezanaší se ani při rozvodnění kamení do údolí a do řeky Zily (Gail).

Hrvatski Planinar přinesl v lednovém čísle dvě vyobrazení české chaty v Saviňských Alpách.

*

Z východních Alp.

Poštovní a telegrafní říditelství v Inšpruku, jehož říditelem je bývalý pražský vrchní poštovní rada Trnka, známý turista z minulých let, zřídilo roku 1899. v Tyrolích 25 nových telegrafních stanic a 11 nových poštovních úřadů, a to hlavně v místech, jež turisty jsou navštěvovány. Jmenujeme jen místa turisticky významnější pro informaci. Telegrafní stanice zřízeny byly mimo jiné v Corvaru, St. Vigiliu a Piccolleinu v Enneberském údolí, v Kalsu, v Cembra (Val Sugana), v Prugsu Wildsee, v Stamsu, v Toblachu (vsi) a Welsbergu (Pusterthal). Poštovní úřady byly otevřeny m. j. v Cavédine blíže Tridentu, v Imeru u Primiera, Brundu u Bludenze, Völsu u Schlernu a v Pedraces (Enneberské údolí). — Ve vsích Luttachu a St. Johanu v Ahrntale zřízeny budou na jaře telefonní stanice.

Dolnorakouský Schneeberg (2085 m), blízky Payerbachu na Semmeringové dráze, navštěvován je dnes více než Raxalpa, neboť od roku 1898. vede skoro k vrcholu ozubená dráha. Klub rakouských turistů zřídil již před lety kromě hotelu, jež postavil ve výši 1466 m (Baumgartnerhaus), pět čtvrti hodin pod vrcholem pohodlnou Damböckovu chatu (1802 m). Do této chaty vysílá v zimě pachtyřka klubu před každou nedělí a svátkem někoho, kdo pečuje o pohodlí turistů, kteří chtějí se zimního času podívat na Schneeberg. Jednoduchým způsobem rozřešena tu otázka zimního hospodářství v chatě.

Na Raxalpě byly v posledním létě provedeny opět nové úpravy cest. Tak na výstupu řečeném Gaislochsteig bylo upevněno lano 80 m dlouhé na poslední serpentíně, stezka byla na některých místech důkladně opravena a značky byly nově pořízeny. — Cesta přes Teufelsbadstube byla úplně znova označena, taktéž nová stezka, varianta z dosavadní stezky zvané Wetterkogelsteig, dále i výstup přes Preiner Wand — Preiner Schütt, konečně stezka přes svahy, známé jménem „rothe Erde“.

Hospic sv. Krištofa na sedle Arlberském, který byl r. 1898. důkladně opraven, je celý rok obydlen. Stát opravil budovu, země Tyroly a Vorarlberg platí strážce. Tento zachránil již dvěma lidem život; přes sedlo arlberské chodí se totiž i v zimě dosti pěšky, a čteně ubírá se tu mladý řemeslnický lid „na vandr“.

*

Ze západních Alp.

Rozkošným lázním Saint-Gervais v Savojsku, které byly r. 1892. takřka zničeny náhlým spadem nesmírného množství vody, která se nashromáždila pod ledovcem Têtes-Rousses, mohla by nastati dříve nebo později podobná nová katastrofa. Jak zmínili jsme se již v prvním ročníku, pomýšlela vláda francouzská na to, aby katastrofa pro budoucnost byla odvrácena. Nyní prokopává se v ledovci tunel, kterým voda, jejíž obsah vypočítává se již na více než 4 miliony litrů, má být bezpečně sváděna. Dosavade prokopáno bylo v ledu 130 metrů; práce, jejichž výlohy činí statisíce, bude bezpochyby letos dokončena.

Sazby švýcarských vůdců. Švýcarský alpský klub vydal do konce r. 1899. již tři svazečky nových sazeb vůdcovských, které jsou celkem mírnější, než dosavadní sazby. Svazek první obsahuje valiské a vaudské Alpy, druhý svazek bernský Oberland, třetí svazek ostatní Švýcarsko východní a střední. Dílo udává kromě sazeb výšky 2610 vrcholů a vzdáleností jich od jednotlivých východišť.

Švýcarským alpským klubem bylo r. 1899. pojištěno 370 vůdců na sumu 1,255.000 franků; klub platil pojištění 6275 fr.

Cestu z Courmayeuru na sedlo Emila Reye (4007 m) přes chatu Avillaillskou vykonali koncem srpna 1899. — poprvé bez vůdců — čtyři Vlaši, kteří ztrávili při pochodu tom čtyři noci ve skalách.

V přímořských Alpách francouzských, ve kterých, jak jsme se zmínili, léto r. 1899. nebylo právě příznivé, byl za to podzim nádherný. Ze Saint-Martinu. Vésudie sděluje se, že všechny výstupy bylo možno konati do počátku prosince. Teplotura byla velice mírná a výhledy daleké. Tak podnikl v posledních dnech listopadu vůdce Plent s p. Césollem, sekretářem alpského klubu v Nizze, několik výstupů, mezi nimi výstup na Brocan (3054 m) zcela novým směrem. Ze Saint-Martinu i z Mont-Monnieru bylo viděti skoro každý den Korsiku. Na vrcholu Mont-Monnieru (2741 m), kde je důležitá meteorologická stanice, sněžilo v listopadu jen dvakráte.

*

Dráhy.

Komise ku prozkoumání předběžného projektu dráhy na Mont Blanc z Houches nedaleko Chamonix konána byla v červenci 1899. Delší čas byla zkoumána vodní síla Arvy, která má hnáti vlaky na této podivuhodné trati. Zastupitelstvo obce Houches postoupilo již zdarma koncesionáři dráhy Saturninu Fabrovi do vlastnictví všechny obecní pozemky, potřebné ke dráze. Zdá se, že v několika letech uskutečněn bude podnik, který ještě před nemnoha roky líčen byl jako nemožný a šílený. Dnes již byly vykonány v Bernských Alpách při dráze na Pannu práce, o jakých se před nedlouhou dobou v mnohých technických kruzích vážně ani nemluvalo. Není pochyby, že dosavadní výsledky této dráhy zavadly podnikateli ku projektům ještě smelejším. Komise lyonských profesorů techniky a architektů prohlásila, že projekt Fabrovů možno provést. Dráha má vésti — pokud to jen možno, po tvrdé skále, což zaručuje bezpečí co největší. Pohon má být elektrický. — Trať zamýšlená je 11 km dlouhá; stanic 12. Stanice rozloženy jsou tak, aby z nich byly možny všeliké výstupy, trať pak vedena je tak, aby návštěvníci užili výhledů velkolepých. Nejvyšší stanice má být umístěna ve výši 4800 m. Výlohy na stavbu dráhy vypočteny jsou 21 million franků. — Není nezajímavé, že členové komise, skoro všichni starší páni a jen z malé části alpiští, došli při obhlídání trati ve špatném počasí na l'Aiguille de Gouter (3807 m). Jest opravdu možno, že v prvních letech příštího století bude postavena dráha, která vzbudí podiv naší generace. Jak budou hleděti na dráhu tu potomci naší koncem příštího století?

Společnost, která podniká dráhu na Pannu, žádá za koncesi ku provedení elektrické dráhy z Malého Scheideggu do Männlichen v Bernských Alpách. Místní dráha z Innsbrucku do Hallu má být zvláštním způsobem prodloužena do Schwazu již příštího jara. Do Schwazu budou totiž v pravidelných intervalech dojížděti od konečné stanice dráhy v Hallu tři motorové vozy, které budou míti po 12 sedadlech. O koncesi bylo již v prosinci zažádáno.

*

Chaty.

Pod Wildkogelem v Pinzgau byla otevřena chata ve výši asi 2000 m. Chata vzdálena je od stanice Neukirchen 2 1/2—3 hodiny. Nová chata v Algavských Alpách zbudována být má při jezeře Schrecksee blízko Kufsteinu.

*

Zprávy spolkové.

Valná hromada českého odboru Sl. Pl. družstva konala se 4. ledna t. r. za účastenství 24 členů. Když byl předseda odboru uvítal přítomné dámy a pány, dotkl se krátce hlavního úkolu odboru na ten čas, dokončení stavby české chaty. — Zpráva o činnosti výboru, jež vytištěna je v čele listu, rovněž i zprávy pokladní a účetní byly jednovorně schváleny. Ze zprávy účetní uvádíme, že přijato bylo roku 1899. příspěvků členských a zápisného 773 zl., různých příjmů bylo 197 zl. 48 kr.; na chatu bylo přijato 951 zl. 65 kr. Za to na stavbu české chaty bylo roku 1899. vydáno celkem 7486 zl. 27 kr. Z toho vyplaceno bylo zedníkům 529 zl. 61 kr., dřevařům 1279 zl. 61 kr., tesařům 1737 zl. 10 kr., truhlářům 589 zl. 90 kr., nosičům 785 zl. 42 kr., za dovoz materiálu 387 zl., za prkna 710 zl. 39 kr., za modřínové dříví k stavbě a náčiní 417 zl. 53 kr. atd. — K návrhu výboru bylo povoleno 50 zl. na zařízení pokusné alpské zahrádky u české chaty. — Pan vrchní inženýr F. Tomšič projevil přání, aby ku rozmnožení fondu na stavbu chaty členové odboru přispívali všemožně a vynasnažili se o to, aby i jiní přispěli; doporučoval také, aby nově vydané, lesklé mince korunové měny byly rezervovány pro chatu, čím lze rozmnožití stavební fond, aniž to sběratelům je obtížno. K návrhu pana soudního adjunkta J. Matuše vysloven byl výboru dík. Novými volbami byli povoláni k správě odboru na nejbližší tříletí dosavadní členové výboru, který v první schůzi ustavil se tak, jako dosavadě: Předseda prof. Dr. K. Chodounský, náměstek jeho a jednatel Dr. B. Fran'a, pokladník Dr. St. Prachenský, zapisovatel L. Mareš. — Po valné hromadě konal schůzi dámský odbor, který laskavě převzal úlohu opatření vnitřní zařízení chaty. O činnosti dámského odboru uveřejníme brzo potěšující zprávy.

Čtvrtý společenský večer odboru bude se konati v druhé polovici února. Přednášetí bude pan profesor Jaroslav Paul o květeně v Sa- viňských Alpách, kterou pan profesor poznal dokonale již v letech osm- desátých i později; těšíme se velice na tuto zajímavou přednášku. Další program a určitý den bude sdělen v denních listech.

Třetí společenský večer odboru, který konal se 20. ledna, byl navštíven přčetně a všichni přítomní byli plně spokojeni. O svých výletech v Tatrách a výstupu k Mořskému Oku přednášel poutavě pan lékárník J. Krčmář, předseda českého odboru klubu českých turistů v Rokycanech. Vypravování jeho velice zajímalo nejenom ty, kdo znají Tatry, ale i ostatní přítomné. Těšilo nás velice, že p. J. Krčmář v úvodu vřelou zmínku učinil o Slovanských Alpách. — V koncertním programu zapěla slečna Eliška Mikurova písně: „Lípy“ od Jindřicha z Kaanů, „Máj“ od Bendla, „Nehněvej se“ od A. Vymetala a „Pro hubinku“ od Rozkošného. Mláď, půvab, hlas i přednes slečny — vše působilo na shromážděné obecnostvo. Pisatel není hudební kritik, — pánům kritikům představí se slečna jistě s velkým úspěchem brzy na větších koncertních podiích, — konstatuje jen faktum. Slečnu provázal na pianě osvědčený pianista p. A. Elschläger. — Žák profesora O. Ševčíka pan K. Svoboda přednesl I. větu koncertu Mendelssohnova pro housle a Wieniawského fantasii na Fausta. Dle souhlasného úsudku přítomných odborníků setkáme se brzo s p. Svobodou

v širším kruhu obecnostva; není předností jeho jen velká technika, s jakou ovládá svůj nástroj, nýbrž i vroucnost přednesu. Pana Svobodu doprovázel na pianě mladický konservatorista p. Heřman velmi dobře a diskretně. — Naše večírky mají v pražské společnosti právem dobrou pověst, že jsou zkušebním kamenem pro mladé síly umělecké. Tak jako mnohým, kdo u nás poprvé vystoupili před kritickým obecnostvem v užším kruhu, a kterým podařilo se zatím najítí půdu širší, tak přejeme i účinkujícím o posledním našem společenském večeru plný zdar na další dráze.

V březnu uspořádá náš odbor tombolový večer, který výtěžkem svým příspěti má na úhradu výlohy stavby české chaty. Lonský večer tombolový vydařil se tak znamenitě a finanční jeho výsledek byl tak značný, že budeme letos večer opakovati. Pro tentokráte očekáváme výsledek ještě větší; neboť ze zprávy výroční sezná každý přítel odboru, co třeba peněz na úhradu stavby; také každému členu zajisté na tom záleží, aby finanční stav odboru byl v brzku příznivý. Dary na tombolu buďtež zasílány panu Dru. Stanislavu Prachenskému, zemskému advokátu v Praze-II. Zderaz č. 1947.

V seznamu členů, uveřejněném v předešlém čísle, byli omylem v- necháni členové: slečna A. Řeháková, učitelka a spisovatelka v Praze, p. Fr. Göttler, inženýr zem. výboru v Praze, p. Valerian Koubek, učitel měšťanských škol v Praze, p. Fr. L. Kučera, chef chemické laboratoře v Praze.

Noví členové českého odboru:
 Ct. odbor klubu českých turistů v Rokycanech,
 pan Friedrich Jaroslav, prof. c. k. gymnasia v Táboře,
 „ JUDr. Hádek Karel, zemský advokát na Smíchově,
 „ Kordina Karel, přednosta odboru c. k. vyšší průmyslové školy v Praze,
 „ Koubek Josef, c. k. finanční rada v Černovicích,
 pani Krotilová Marie v Praze,
 pan Kuffner Zdeněk, profesor gymnasia v Králové Dvoře,
 „ Laxa Otokar, inženýr v Praze,
 „ MUDr. Mareček Josef, zeměpanský lékař v Kralovicích,
 „ MUDr. Pokorný Václav na Smíchově,
 slečna Prachenská Mánička v Praze,
 pan MUDr. Růžička Vladimír v Kr. Vinohradech,
 „ Sproseč Karel, c. k. techn. finanční kontrolor v Dobroviči,
 „ Svoboda Jan, správce první pražské zastavárny v Karlíně,
 „ Julius Veselý, řídící pražské úvěrní banky v Praze,
 pani Zubatá Jindřiška, chof. universitního profesora na Smíchově.

Další výkaz příspěvků na českou chatu:
 V čísle 3. vykazali jsme na příspěvcích 1493 zl. 27 kr., čili . . . 2986 K 54 h.
 Dále přispěli (do 17. ledna 1900.):

Pan MUDr. Frant. Kulhavý, c. k. okresní lékař na Král. Vinohradech	60	„	—
„ JUDr. Richard Lindner, sekretář hypoteční banky v Praze	10	„	—
„ Frant. Mikulejský, řídící cukrovaru v Kralupech	40	„	—
„ Dr. Jaroslav Vlach, c. k. profesor na Smíchově	2	„	—
„ JUDr. Jan Podlípny, starosta král. hlav. města Prahy	10	„	—
„ J. Rybář, c. k. stavební rada v Praze	10	„	—
„ J. Hrabák, c. k. vrchní báňský rada v Praze	10	„	—
„ MUDr. B. Souček v Praze	10	„	—
„ Ivan Čížek v Roztokách	4	„	—
„ MUDr. Karel Kuffner, c. k. univ. profesor v Praze	8	„	—
Odbor klubu českých turistů v Strakoncích	10	„	—
Přenáší se . . . 174 K — h.			

	Přenešeno . . .	174 K — h.
Pan Dr. A. Roušal, řídící měšť. škol v Libni	2	" "
" Valerian Koubek, učitel v Praze	6	" "
Obec Král. Vinohrady	20	" "
Nejmenovaný	8	" "
Pan Dr. Čeněk Strouhal, c. k. univ. prof. v Praze	10	" "
" Josef Kuffner, redaktor v Praze	14	" "
Různý příjem	15	90
Slavná správní rada cukrovaru ve Víněři	10	" "
Pan Ph. Dr. Josef Zubatý, c. k. univ. prof. na Smíchově	10	" "
" Frant. Neuk, c. k. profesor na Smíchově	10	" "
" Celda Klouček, c. k. profesor v Praze	10	" "
" Adolf Duchoň, řídící stavebního úřadu na Smíchově	20	" "
" MUDr. Edvard Exner v Rybnu	2	" "
Slavný odbor klubu turistů v Rakovnicích	20	" "
Nejmenovaný	50	" "
Pan Jindřich Leder, lékárník v Praze	2	" "
Slavná záložna král. svob. města Tereziína	10	" "
Slavný okresní výbor v Uhl. Janovicích	20	" "
" odbor klubu turistů v Klatovech	10	" "
Různý příjem	21	80

Činí dohromady . . . 3432 K 24 h.

Další příspěvky přijímá pokladník českého odboru slovinského alpského družstva Dr. Stanislav Prachenský, advokát v Praze-II. Na Zderaze čp. 1917.

*

Slov. Plan. družstvo v Lublani pořádalo dne 12. t. m. 5. večer v této zimní době. Přednášel předseda profesor Orožen o výletu na Kum (1245 m), ležící na hranici Štýrska a Kraňska nad stanicemi Zagorje a Trbovlje. S večírkem sdružena byla vkusně zařízená výstavka zdařilých fotografií spolkového klubu amaterů, kterým bylo uděleno šest čestných diplomů.

Kamnický odbor Sl. Pl. družstva, který sousedí svým působištem s našim odborem, — neboť přikázány jsou mu Kamnické (Saviňské) Alpy, ležící nad Kamníkem v Kraňsku na jižní straně Grintovce, konal dne 5. ledna valnou hromadu, významnou tím, že se pokusil ústřední výbor vzkřísiti odbor, který — ač první ze všech založen — v posledních letech činně nepůsobil. Jednatel odboru p. Kos vyličil smutný stav posledních let a vykázal počet jen 17 členů. Scházelať odboru duše — jednatel Kos, — který dlel poslední leta za studiem ve Vídni. Valné hromadě, ku které se dostavilo bezmála 100 Kamnických měšťanů, podal předseda ústředního družstva p. prof. Orožen krátký historický přehled počátků turistiky ve slovanských Alpách a obraz o vývoji ústředního družstva a jeho odborů i o dosavadních pracích, vyzýváje obecnost Kamnické ku přístupu k družstvu, připomenul také, jakým důležitým turistickým místem mohlo by býti město Kamník; třeba jen přiložiti ruce k dílu. V témže smyslu promluvil jeho náměstek pan Dr. Foerster, poukázav na význam Kamniku, který je z jižní strany nejkrásnějším východištěm do mohutného Kamnického horstva, a dáváje za příklad sousední odbory český a saviňský, které nadšeně a houževnatě pracují. Podotkl, že jest Kamník jako lázeňské místo nejen národu, ale i svým hostům i sobě povinno počítí s prací na turistickém poli, neboť hosté žádají, aby se jim umožnila turistika, aby pro ně byly upraveny cesty i chaty, což

bude zase jen Kamnickému obecnostu v největší prospěch jak hmotný, tak sociální. Dr. Foerster poukázal také k tomu, že Slov. Planinské družstvo je nejpříměřenější středisko všech stran i v životě společenském. Pan Verovšek podal na to jménem ústředního výboru 10 pokynutí k budoucí činnosti Kamnického odboru. O těchto tužbách rozvinula se srdečná debata, které se účastnil jménem korporace měšťanů — která ovládá v Kamnických Alpách, jsouc vlastníci pozemků v ceně několika milionů zlatých — notář p. Dr. V. Schmidinger. Ústřední výbor dosáhl pěkného úspěchu, neboť tento večer stoupl počet členstva na 45. Shromáždění vzpomnělo přátel družstva, telegramy byly zaslány v první řadě českému odboru Sl. Pl. dr. v Praze,*) pak Saviňské podružnici, faráři J. Aljažovi a prof. Dr. Frischaufovi.

Nový odbor Slov. Plan. družstva ustavil se v Ziljské Bistrici (Feistritz) v politickém okrese Běláckém na Korošku a bude pečovati o turistiku v krásném údolí zilském (něm. Gailthal). Přejeme nové podružnici vřele mnoho zdaru!

Podpory udělené Slov. Plan. družstvu. Zastupitelstvo města Lublaně povolilo na r. 1900. Slov. Plan. družstvu podporu 600 korun. — Ministerstvo železnic udělilo radovljické podružnici 200 korun na úpravu a na značení cest.

*

Různé zprávy.

Na pařížské výstavě umístí ve zvláštní velké budově Club Alpin Français panorama Mont-Blancu. Sířka obrazu, na němž budou patrný všechny ledovce, jež lze viděti ze zvonice v Chamonix, bude činiti 42 m, výška 16 m; obraz bude tedy vysoký jako třípatrový dům u nás. Francouzské listy pravi, že dosud nikdy nebylo viděno panorama takové rozlohy a krásy. — Kromě toho budou v budově umístěna dioramata všech vysokých horstev francouzských i Pyrenejí.

Slavný Volta, jak dočítáme se v Bolletino del Club Alpino Italiano, byl velkým přítelem Alp. V různých člancích líčil přírodní krásy Alp a sepsal také na počest Saussura po výstupu jeho na Mont Blanc v r. 1788 slavnostní báseň. Roku 1777. cestoval Volta z Itálie do Švýcar, prováděl barometrická měření, vystoupil na Fieudo v Gotthardské skupině, v bernských Alpách šel k ledovci Grindelwaldskému atd. V pozdním stáří, když vzdal se své činnosti učitelské, přesídlil Volta do Coma, a kdykoli jen mohl, podnikal výlety do blízkých hor.

Nové výstupy v řetězu Himalajském. Švýcarský vědec M. Zurbriggen podnikl v letě s Drem. W. Workmanem a paní Bullock-Workmannovou dle „Alpine Journal“ výstupy v Himalajích, které jsou nejsmělejší z výstupů, vykonaných v tomto horstvu, a to ve skupině, řečené Karakorum. Při této výpravě došli turisté výšky, které asi vůbec nikde nebylo dosaženo, výše 21.000 stop, a sice na Mount Koser-Gunge. Výprava objevila v nejvyšších horách země ně, které vrcholy, které snad jsou vyšší, než největší výšiny dosud známé. Příklad nalezne následníků a zajisté v nejbližších letech bude rozřešena tato zajímavá záhada.

Anglický Alpine Club pořádal v prosinci velkou výstavu alpskou. **Lesní požáry.** Nedávno zmínili jsme se o požáru lesa, který zuřil na Monte Baldo. V téže době zničil požár přes 200 jiter lesa v Laasském údolí (skupina ortlesků).

Odbor D. Ö. A. V. v Saské Kamenici měl koncem minulého roku 374 členy. Kamenice je menší než Praha a dále od Alp vzdálena. Na štrbském jezeru (1851 m) v Tatrách pořádány budou pešským bratřským spolkem závody „o mistrovství Evropy“. Šťastný vítěz bude tedy „mistrem Evropy“! Obecnost bude spolkem dle možnosti dopraveno k jezeru.

*) Předseda odboru našeho odpověděl vřele na srdečný pozdrav z Kamniku.

Zakládající členové odboru platí 60 korun jednou pro vždy. Skuteční členové platí ročně 6 korun (první rok kromě toho 2 koruny zápisného).

Odbor vydal nákladem svým publikace:

Slovanské Alpy (redakcí Dra. St. Prachenského), nezbytnou příručí knížku turisty v Saviňských Alpách, Karavankách, Julských Alpách a v Krasu. Cena pro členy 1 kor., pro nečleny 1 kor. 60 hal. V komisi kněhkupectví Fr. Řivnáče v Praze.

Saviňské Alpy (napsal L. Maréš), úplného a dosud nejpodrobnějšího průvodce po Saviňských Alpách se zvláštním zřetelem k Jezersku. Se 2 mapami a 5 ilustracemi. Cena 1 K. 80 h. V komisi kněhkupectví Fr. Řivnáče v Praze.

Spolkové odznaky (po 2 korunách) a **dopisnice** s pohledy ze Slovanských Alp dostati lze v kanceláři p. Dra. St. Prachenského v Praze-II, Zderaz č. p. 1947.

Žádáme snažně pp. členy, aby sdělili nám každou změnu bytu; neboť jen tenkrát je možno, aby „Alpský Věstník“ docházel správně.

Věstník zasílá se členům českého odboru slov. alpského družstva z darma. — Předplatné na rok 1 zl. 50 kr., pro členy klubů turistických 1 zl.

Věstník vydává český odbor slov. alp. družstva řízením Dra. Bohuslava Franty v Praze-II., Zahořanského ulice č. 1944.

Alpský Věstník vychází prvního dne každého měsíce, vyjímajíc červen, červenec, srpen, září.

Kaučuková razítka

veškeré soustavy vyrábí

Josef Kubias v Praze,

Ferdinandova tř. č. 30. — Charvátova ul. č. 9. (proti Platýžů).

Konservy pro turisty

doporučí

J. V. VONDRÁČEK,

Praha I., Perlová ulice č. 10.

— Račte žádat obšírný cenník. — Zásylky na dobírku. —

Turistické košile vlastní výroby hladké i vyšívané.

Ceny turistických košil pro pány:

Turistické košile bavlněné	zl. 1-40 až 1-80
Turistické košile polovlněné	zl. 2-70
Turistické košile vlněné	zl. 3-50
Turistické košile z hedvábné cupaniny	zl. 3-50
Turistické košile z hedvábné cupaniny s vyšívanou vložkou a manžetami	zl. 5-—
Turistické košile z hedvábné cupaniny s vyšívanou náprsenkou, límcem a manžetami	zl. 8-50
Turistické košile ze surového hedvábí	zl. 5-— až zl. 8-—
Turistické košile z imitace hedvábné cupaniny	zl. 2-70
Turistické košile všech uvedených druhů se zvláštním límcem k připínání o 30 kr. dražší.	
Turistické košile pro hochy všech jakostí.	
Sveatry, čapky, punčochy a jiné potřeby pro cyklisty ve velkém výběru a v levných cenách.	

Haveloky

z jemných nepromokavých štyrských loženů s celou pelerinou ve všech modních barvách od zl. 7-— do zl. 14-—.

Turistické pásy, nákrčníky, punčochy

jakož i

— veškeré modní zboží pro pány —

doporučuje za ceny mírné

český závod

FRANT. ŠAŠEK

v Praze, na Perštýně, č. 4.

Vlastní výroba prádla pro pány.

Vzorky látek na požádání zdarma a franko.